

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Факультет романської філології і перекладу
Кафедра іспанської та французької філології

Допущено до захисту

«__» _____ року

Завідувач кафедри

_____ *Олена ЗАЛЕСНОВА*

КУРСОВА РОБОТА

з філології на тему:

«Система узгодження часових форм у складному реченні з підрядною частиною в іспанській мові»

Студентки групи Млі04-20

Спеціальність 035 Філологія

Спеціалізація 035.051 Романські мови і літератури
(переклад включно), перша – іспанська

Освітня програма Іспанська мова і література, друга
іноземна мова, переклад

Сидляр Христини Андріївни

Науковий керівник:

Кандидат філологічних наук, доцент кафедри
іспанської та французької філології

Судорженко Галина Петрівна

Чотирибальна шкала _____

Кількість балів _____

Оцінка ЄКТС _____

Члени комісії:

_____ (підпис) _____ (прізвище та ініціали)

_____ (підпис) _____ (прізвище та ініціали)

_____ (підпис) _____ (прізвище та ініціали)

Київ 2023

MINISTERIO DE EDUCACIÓN Y CIENCIA DE UCRANIA
UNIVERSIDAD NACIONAL LINGÜÍSTICA DE KYIV
Facultad de Filología Románica y Traducción
Departamento de Filología Hispánica y Francesa

Autorizado a la defensa

Jefe de departamento de Filología

Hispánica y Francesa

_____ *Olena Zaltiesnova*

Trabajo de curso

sobre el tema: « Concordancia de formas temporales en la oración compuesta por subordinación en español»

De la estudiante de grupo MLi04-20
De la facultad de filología romana
y traducción
de programa de formación profesional
Lengua y Literatura español, segunda
lengua, traducción
Especialidad 035 Filología
Khrystyna Sydliar

Dirigente científico:

Candidata de ciencias filológicas,

docente Halyna Sudorzhenko

Escala nacional _____

Puntuaciones _____

Evaluación ECTS _____

Miembros de la comisión:

_____	_____
(firma)	(nombre, apellido)
_____	_____
(firma)	(nombre, apellido)
_____	_____
(firma)	(nombre, apellido)

Kyiv 2023

RESUMEN

El trabajo del curso está dedicado al estudio del sistema de concordancia de las formas temporales en oraciones complejas con el subjuntivo en el idioma español y la provisión de consejos prácticos para evitar errores en el uso de este sistema. A saber, la definición de "tiempos verbales" en español y qué tiempos verbales hay. Se destacan los conceptos de oraciones "complejas" y "subordinadas", sus tipos y características. La obra contiene un estudio de la relación entre las partes principal y subordinada de una oración compleja, así como el uso de los tiempos verbales en estas partes. En español, esto es especialmente importante, ya que la correcta concordancia de los tiempos es un factor clave para expresar correctamente la acción y su tiempo.

Al aprender español, es importante entender y usar los tiempos en oraciones complejas con el subjuntivo. Esto hace posible expresar diferentes dependencias de tiempo entre las partes principal y subordinada de la oración, así como transmitir la posibilidad e imposibilidad de eventos en el tiempo futuro.

Hay un total de 32 tiempos verbales (Tiempos verbales) en el idioma español. El uso del tiempo en una oración subordinada depende directamente de: el tiempo del verbo en la oración principal; si la acción tiene lugar o no (antes, después) en las oraciones principal y subordinada. El verbo en la oración principal puede estar en tiempo presente, futuro o pasado.

Para comprender el sistema de concordancia de los tiempos verbales en oraciones complejas con parte de subjuntivo en español se utilizan diversos métodos de investigación.

Palabras claves: "formas temporales", "oración compleja", "parte de subjuntivo", "indicativo", "cancelación", "acuerdo", "análisis", "forma verbal", "construcción".

ЗМІСТ

ВСТУП.....	5
РОЗДІЛ 1. ОСНОВНІ ПОНЯТТЯ ТА ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ.....	7
1.1 Визначення поняття «часові форми» у іспанській мові.....	7
1.2 Визначення поняття «складне речення» та його особливості в іспанській мові.....	10
1.3 Підрядна частина складного речення: види та особливості у іспанській.....	13
РОЗДІЛ 2. СИСТЕМА УЗГОДЖЕННЯ ЧАСОВИХ ФОРМ У СКЛАДНОМУ РЕЧЕННІ З ПІДРЯДНОЮ ЧАСТИНОЮ У ІСПАНСЬКІЙ МОВІ.....	17
2.1 Основні правила узгодження часових форм у підрядних реченнях залежно від способу підчинення.....	17
2.2 Синтаксичні конструкції та їх вплив на систему узгодження часових форм у підрядних реченнях.....	19
2.3 Аспекти узгодження часових форм у складному реченні з підрядною частиною у мовленнєвій практиці іспаномовних країн.....	22
РОЗДІЛ 3. ПРАКТИЧНА ЧАСТИНА.....	24
3.1 Аналіз відповідних прикладів з літературних творів іспаномовних авторів.....	25
3.2 Вправи на узгодження часових форм у складних реченнях з підрядною частиною в іспанській мові.....	26
3.3 Практичні поради щодо уникнення помилок у використанні часових форм у складному реченні з підрядною частиною в іспанській мові.....	29
ВИСНОВКИ.....	32
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	35

ВСТУП

У сучасному світі знання і вміння володіти іноземними мовами є важливими компетенціями, що забезпечують успіх у багатьох сферах життя. Однією з найпопулярніших мов для вивчення є іспанська мова, яка є офіційною мовою в більшості країн Латинської Америки і Іспанії.

Однією з найскладніших аспектів вивчення іспанської мови є узгодження часових форм у складних реченнях з підрядною частиною. Це завдання може бути особливо викликане для студентів-іноземців, які тільки починають вивчати іспанську мову.

Актуальність теми зумовлена необхідністю розуміти принципи системи узгодження часових форм у складних реченнях з підрядною частиною та вміти застосовувати на практиці, розуміти особливості узгодження часів та вмінням аналізувати підрядні частини речення та як вони впливають на узгодження в процесі застосування.

Метою даної курсової роботи є дослідження системи узгодження часових форм у складних реченнях з підрядною частиною в іспанській мові та надання практичних порад стосовно уникнення помилок у використанні цієї системи.

Для досягнення поставленої мети були сформульовані наступні **завдання**:

1. Вивчення особливостей узгодження часових форм у простих реченнях в іспанській мові.
2. Аналіз підрядних частин складних речень та їх вплив на узгодження часових форм.
3. Визначення системи узгодження часових форм у складних реченнях з підрядною частиною в іспанській мові.
4. Надання практичних порад стосовно уникнення помилок у використанні часових форм у складному реченні з підрядною частиною в іспанській мові.

Об'єктом дослідження є система узгодження часових форм у складних реченнях з підрядною частиною в іспанській мові.

Предметом дослідження є взаємозв'язок між головною та підрядною частинами складного речення, а також використання часових форм у цих частинах. В іспанській мові це має особливу вагу, оскільки правильне узгодження часових форм є ключовим фактором для правильного вираження дії та її часу.

Одним із завдань дослідження є вивчення особливостей використання часових форм у різних типах підрядних частин, таких як підрядні частини з дієприкметниковим зворотом, підрядні частини з прийменниковими сполучниками та інші.

У процесі дослідження було використано різні **методи**, зокрема аналіз лінгвістичних джерел та власний аналіз конструкцій на письмі та усно. Джерельною базою для дослідження були наукові статті, підручники та електронні ресурси з лінгвістики та іспанської мови.

Практичне значення дослідження полягає у поліпшенні рівня володіння іспанською мовою у студентів та вчителів, а також у покращенні рівня перекладу на іспанську мову.

Структура роботи складається з трьох розділів. У першому розділі буде проведено аналіз теоретичних аспектів системи узгодження часових форм у складному реченні з підрядною частиною в іспанській мові. У другому розділі буде розглянуто практичні приклади використання цих конструкцій у різних текстах та діалогах. У третьому розділі надано практичні поради щодо уникнення помилок у використанні часових форм у складному реченні з підрядною частиною в іспанській мові.

РОЗДІЛ 1

ОСНОВНІ ПОНЯТТЯ ТА ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ

1.1. Визначення поняття «часові форми» у іспанській мові

Часові форми у іспанській мові відіграють важливу роль у вираженні часових відношень в мовленні. Ці форми дозволяють точно передати часову ситуацію, яка описується у мовленні. Вони визначаються поєднанням основних часових категорій, таких як майбутній, теперішній та минулий час, з відповідними закінченнями та афіксами.

У іспанській мові існує чотири основних часові форми: *Modalidades adicionales (infinitivo, gerundio y participio)*, *Modo Indicativo (індикатив)*, *Modo Subjuntivo (суб'єктив, підрядний спосіб)* та *Modo Condicional (умовний)*.

Інфінітив використовується для вираження неозначеної дії, або як форма дієслова у підрядних реченнях, які мають інфінітив як свій підмет. Індикатив використовується для вираження реальних дій, подій, фактів та станів речей, які відбуваються у даний момент, минулому або майбутньому часі. **Суб'єктив** використовується для вираження спостережень, сумнівів, бажань, побажань, рекомендацій та інших емоційних станів, а також для вираження умови, якщо дія не є реальною. Умовний використовується для вираження можливості, можливого наслідку або наслідків від певної дії у минулому.

У іспанській мові кожна часова форма може мати різні варіанти, які визначаються відповідними закінченнями та афіксами. Наприклад, в індикативі минулого часу є три форми: перша особа однини (*yo*), друга особа однини (*tú*) та третя особа однини (*él/ella/usted*). Для кожної з цих форм існують відмінювання для різних типів дієслів (звичайних, неправильних, неправильних з особливими формами) [6, с. 47-49].

Крім того, часові форми в іспанській мові можуть виконувати різні функції в складному реченні з підрядною частиною. Наприклад, у залежному реченні типу «якщо... то» зазвичай використовуються теперішній час у головному

реченні та майбутній час у залежному реченні. Це допомагає передати умовність дії в залежному реченні.

Крім того, часові форми в іспанській мові можуть виконувати роль часток, що вказують на послідовність подій у часі. Наприклад, слово “*antes*” вказує на те, що дія відбулась раніше за іншу дію в реченні, а слово “*después*” - що дія відбулась пізніше за іншу дію.

Наведені приклади демонструють велику різноманітність часових форм в іспанській мові та їхню значущість у побудові складних речень з підрядною частиною.

Для аналізу системи узгодження часових форм у складних реченнях з підрядною частиною в іспанській мові необхідно використовувати різні методи дослідження. Серед них можна виділити метод дескриптивного аналізу, який полягає у зіставленні та описі часових форм у складних реченнях з підрядною частиною, та метод компаративного аналізу, що передбачає порівняння системи узгодження часових форм у іспанській мові з аналогічними системами у інших мовах.

Для проведення дослідження була використана джерельна база, в яку увійшли наукові статті, монографії, підручники та електронні джерела, пов'язані з темою дослідження. Також для аналізу було використано корпус текстів іспанської мови, який містить різні тексти, у тому числі й складні речення з підрядною частиною.

Дослідження показало, що система узгодження часових форм у складних реченнях з підрядною частиною в іспанській мові має свої особливості. Наприклад, у більшості випадків головне речення має форму індикативу, тоді як підрядне може мати будь-яку часову форму, в залежності від контексту. Також виявлено, що ускладнення речення підрядною частиною може призводити до зміни часових форм, що викликає потребу в узгодженні часових форм між головним і підрядним реченнями [22, с. 250-258].

Одним із методів узгодження часових форм є використання сполучників, таких як: *cuando* (коли), *después de que* (після того як), *antes de que* (доки не), що

вказують на послідовність дій у часі. Також в іспанській мові існують спеціальні форми дієслів, такі як: *gerundio* (дієприкметник дійсного часу), *infinitivo compuesto* (складена форма інфінітива) та *participio* (прикметник), які допомагають узгоджувати часові форми у складному реченні з підрядною частиною.

Практичне значення дослідження полягає у поглибленні знань про систему узгодження часових форм у складних реченнях з підрядною частиною в іспанській мові, що може бути корисно для вивчення мови та перекладу текстів. Дослідження може допомогти виявити найпоширеніші помилки, які роблять іспаномовні студенти при використанні часових форм у складних реченнях з підрядною частиною, та дати рекомендації щодо їх уникнення.

Крім того, дослідження може бути корисним для перекладачів, які займаються перекладом текстів з іспанської мови на інші мови, та на навчальних курсах з вивчення іспанської мови. Знання про систему узгодження часових форм допоможе вивчити мову більш ефективно та зрозуміло, а також підвищити якість перекладу.

Загалом, дослідження системи узгодження часових форм у складних реченнях з підрядною частиною в іспанській мові є важливим і актуальним завданням для лінгвістів та вчителів іспанської мови. Розуміння цієї системи допоможе уникнути багатьох помилок та покращити якість використання часових форм у складних реченнях з підрядною частиною в мовленні, а також допоможе краще зрозуміти іспанську мову та підвищити якість перекладу текстів.

1.2. Визначення поняття «складне речення» та його особливості у іспанській мові

Складне речення є складовою частиною більш складних мовних одиниць - текстів, а також вживається в мовленні для вираження більш складних думок, ідей та стверджень. Складне речення складається з двох і більше простих речень, які пов'язані між собою за допомогою певних сполучників або розділових знаків. Сполучники, що використовуються для зв'язування простих речень, можуть бути різними: координуючі, які зв'язують рівноправні речення, або субординуючі, які зв'язують залежні речення з головним.

Основними особливостями складного речення в іспанській мові є те, що воно може бути побудоване за допомогою різних типів субординуючих сполучників, що впливає на порядок слів та використання часових форм. Крім того, у іспанській мові є деякі сполучники, які використовуються тільки для субординування, такі як “*que*”, “*si*”, “*cuando*” тощо.

Однією з важливих особливостей складного речення в іспанській мові є використання розділових знаків. Відповідно до правил граматики, складне речення може бути розділене на окремі частини за допомогою ком, крапок, крапок з комою тощо. Правильне використання розділових знаків допомагає читачеві розуміти структуру складного речення та зміст тексту в цілому.

У іспанській мові є декілька типів складних речень, зокрема складні речення з підрядною частиною, складні речення з координуючими сполучниками та складні речення зі злитими підрядними реченнями.

Складні речення з підрядною частиною складаються з двох частин: головної та підрядної. Підрядна частина виконує функцію підрядного члена головної частини, а її зв'язок з головною частиною встановлюється за допомогою сполучників підрядності. У іспанській мові існує декілька типів підрядних речень, таких як підрядні речення з прийменником, підрядні речення з інфінітивом, підрядні речення з дієприкметником, підрядні речення з дієсловом у формі причастя та інші. Крім того, підрядні речення можуть бути різних типів

за залежністю від головної частини: підрядні прикметникові, підрядні дієприкметникові, підрядні іменні та інші [10, с.96-102].

Складні речення з координуючими сполучниками складаються з двох або більше простих речень, які зв'язуються між собою за допомогою сполучників координації. У іспанській мові існує кілька типів сполучників координації, таких як: «і» (*y*), «або» (*o*), «але» (*pero*) та інші. У складному реченні з координуючими сполучниками кожне просте речення може мати свій суб'єкт, присудок та інші складові частини.

Складні речення зі злитими підрядними реченнями складаються з двох частин, які не з'єднані сполучником, а з'єднані за допомогою сполучника-відносника. У злитому підрядному реченні підрядна частина зв'язується з головною частиною за допомогою відносного займенника, який може виконувати роль підмета, додатка, означення чи обставини. При цьому відносний займенник завжди відокремлюється комою від головної частини.

Наприклад: *El hombre que vi ayer es mi vecino*. (Чоловік, якого я побачив вчора, - мій сусід). У цьому реченні підрядна частина "*que vi ayer*" є залежною від іменника "*hombre*" і зв'язана з ним за допомогою відносного займенника "*que*". Ця підрядна частина вказує на характеристики чоловіка, а саме того, якого я побачив вчора.

В іспанській мові відносний займенник може мати кілька форм, залежно від роду, числа та відміни головного слова. Наприклад, для чоловічого роду іменника в однині використовуються такі відносні займенники: *que, quien, el que, el cual, cuyo*; в множині: *que, quienes, los que, los cuales, cuyos*. Для жіночого роду в однині: *que, quien, la que, la cual, cuya*; в множині: *que, quienes, las que, las cuales, cuyas*. [9, с.277]

У залежності від контексту та смислу речення можна використовувати різні відносні займенники. Наприклад, якщо підрядна частина пов'язана з іменником, що виражає особу, то можна використовувати відносний займенник "*quien*", який означає «хто». Якщо підрядна частина пов'язана з іменником, що виражає предмет, то можна використовувати відносний займенник "*que*", який означає

«що». Практичне використання складних речень з злитими підрядними реченнями в іспанській мові пов'язане з різноманітністю граматичних конструкцій, які можуть бути використані в таких реченнях. Для коректного формулювання та розуміння складних речень з злитими підрядними реченнями в іспанській мові необхідно знати правила утворення та вживання відносних займенників, а також правила зміни закінчень дієслів у залежності від часу та особи.

Окрім того, важливим є знання типів речень, що містять злиті підрядні речення. До найпоширеніших типів таких речень належать речення з підрядним доповненням, речення з підрядним підметом, речення з підрядним означенням та речення з підрядним обставиною. Наприклад, у реченні *“El libro que compré es muy interesante”* (Книга, яку я купив, дуже цікава) підрядне речення *“que compré”* виступає як доповнення до головного речення *“El libro es muy interesante”* (Книга дуже цікава). У цьому реченні *“que”* виступає в якості відносного займенника, що посилається на підрядне речення. У реченні *“Mi hermano, quien vive en Madrid, viene a visitarme”* (Мій брат, який живе в Мадриді, приїде до мене в гості) підрядне речення *“quien vive en Madrid”* виступає як означення до іменника *“hermano”*. У цьому реченні *“quien”* виступає в якості відносного займенника, що посилається на *“hermano”* [17, с.215-223].

Таким чином, знання граматичних конструкцій та типів речень з злитими підрядними реченнями допоможе вивчити іспанську мову та розуміти текстові матеріали більш ефективно. Також ці знання корисні для тих, хто займається перекладом текстів з іспанської мови на інші мови.

1.3 Підрядна частина складного речення: види та особливості у іспанській

Підрядна частина складного речення є однією з основних складових частин іспанської мови, і її розуміння важливе для правильного формулювання та

розуміння складних речень. У іспанській мові підрядні частини можуть бути різних типів і виконувати різноманітні функції у складному реченні.

Одним з типів підрядних частин є підрядна частина з підметом (*subordinada sustantiva de sujeto*), яка виконує функцію підмета в головному реченні. Наприклад, у реченні “*Me gusta que estudies español*” (Мені подобається, що ти вивчаєш іспанську мову), “*que estudies español*” є підрядною частиною з підметом, яка виконує функцію підмета головного речення “*Me gusta*”.

Іншим типом підрядних частин є підрядна частина з доповненням (*subordinada sustantiva de complemento*), яка виконує функцію доповнення в головному реченні. Наприклад, у реченні “*Espero que vengas a mi fiesta*” (Я сподіваюся, що ти прийдеш на мою вечірку), “*que vengas a mi fiesta*” є підрядною частиною з доповненням, яка виконує функцію доповнення головного речення “*Espero*”.

Також існують підрядні частини з прикметником (*subordinada adjetiva*) та підрядні частини з дієсловом (*subordinada adverbial*), які виконують функції прикметника та прислівника в головному реченні відповідно.

Особливістю підрядних частин у іспанській мові є те, що вони можуть виконувати різноманітні функції у складному реченні. Наприклад, одна і та ж підрядна частина може виконувати функцію підмета в одному реченні та функцію додатка в іншому реченні. В іспанській мові підрядні частини поділяються на декілька типів в залежності від їхньої функції та форми.

По-перше, існують підрядні частини, які виконують функцію підмета в реченні. Наприклад, у реченні “*Que no vengan los niños*” (Щоб діти не прийшли) підрядна частина “*Que no vengan los niños*” виконує функцію підмета. Такі підрядні частини часто починаються зі сполучника “*que*” та можуть містити дієслово у формі інфінітива або дієприкметника.

По-друге, існують підрядні частини, які виконують функцію додатка в реченні. Наприклад, у реченні “*No creo que pueda hacerlo*” (Я не думаю, що він може це зробити) підрядна частина “*que pueda hacerlo*” виконує функцію

додатка. Такі підрядні частини зазвичай починаються зі сполучника “*que*” та містять дієслово у формі кон'юнктиву [3, с. 190-195].

По-третє, існують підрядні частини, які виконують функцію означення в реченні. Наприклад, у реченні “*Busco un libro que me guste*” (Я шукаю книгу, яка мені подобається) підрядна частина “*que me guste*” виконує функцію означення. Такі підрядні частини зазвичай починаються зі сполучника “*que*” та містять дієслово у формі інфінітива або дієприкметника.

По-четверте, існують підрядні частини, які виконують функцію обставини в реченні. Наприклад, у реченні “*Voy a la playa aunque llueva*” (Я йду на пляж навіть якщо буде дощ) підрядна частина “*aunque llueva*” виконує функцію обставини з метою додаткового вираження умови, яка не залежить від основної дії. Такі підрядні частини можуть виражати час, місце, причину, умову, спосіб дії та інші обставини, що підкреслюють додаткові деталі в реченні. У іспанській мові часто використовуються обставинні підрядні частини зі сполучником “*si*” (якщо), що виражають умову, наприклад, “*Si llegas temprano, nos iremos al cine*” (Якщо ти прийдеш рано, ми підемо до кіно).

Крім того, в іспанській мові існують підрядні частини, які виражають питання, наприклад, “*No sé dónde está mi libro*” (Я не знаю, де мій книжка). У таких реченнях підрядна частина виступає як підмет, об'єкт або обставина, як у звичайних реченнях.

У підрядних частинах іспанської мови також можуть вживатися сполучники, які показують ступінь залежності між підрядною і головною частинами. Наприклад, сполучник “*cuando*” вказує на те, що підрядна частина відбувається в той самий час з головною частиною, “*porque*” вказує на причину, “*aunque*” – на залежність частин від умови, “*como*” - на спосіб виконання дії. Узагальнюючи, підрядні частини в іспанській мові можуть виконувати різноманітні функції в складних реченнях. Вони можуть бути підметами, присудками, об'єктами, обставинами та іншими частинами мови, що підкреслюють додаткові деталі в реченні. Важливо правильно розуміти і використовувати різні види підрядних частин для коректного формулювання

речень в іспанській мові. Наприклад, використання підрядної частини як підмета допомагає надати додаткову інформацію про дію або подію, що описується у реченні. Використання підрядної частини як об'єкта допомагає вказати на предмет або ідею, до якої спрямовується дія або мислення в основному реченні.

Однак, використання підрядних частин у складних реченнях може бути складним завданням для тих, хто вивчає іспанську мову. Важливо розуміти, які саме підрядні частини відповідають на які питання і як вони пов'язані з головними частинами речення. Також важливо звертати увагу на різноманітні форми підрядних частин, такі як дієприкметники та інфінітиви, які можуть використовуватися у підрядних частинах замість звичайних підрядних сполучників.

У випадку, коли підрядна частина виконує функцію підмета, основне речення може бути зведене до безособового виразу. Наприклад, у реченні "*Es importante que estudies para el examen*" (Важливо, щоб ти вчився для екзамену) основне речення "*Es importante*" (Це важливо) зведене до безособового виразу, щоб підрядна частина "*que estudies para el examen*" (щоб ти вчився для екзамену) могла виконувати функцію підмета [18, с.801-806].

Узагальнюючи, підрядні частини в іспанській мові є важливим елементом складних речень, що допомагають виражати додаткові деталі і відтінки значень у мовленні. Важливо розуміти, які функції вони можуть виконувати в складному реченні, щоб грамотно формулювати речення та зрозуміло спілкуватись на іспанській мові. Підрядні частини можуть виконувати різноманітні ролі в реченні, такі як підмет, присудок, об'єкт, обставина та інші, тому важливо розуміти їхні особливості та правильно використовувати в мовленні. Знання різних типів підрядних частин і їхніх функцій також допоможе у вивченні іспанської мови і полегшить розуміння текстів на цій мові.

РОЗДІЛ 2

СИСТЕМА УЗГОДЖЕННЯ ЧАСОВИХ ФОРМ У СКЛАДНОМУ РЕЧЕННІ З ПІДРЯДНОЮ ЧАСТИНОЮ У ІСПАНСЬКІЙ МОВІ

2.1. Основні правила узгодження часових форм у підрядних реченнях залежно від способу підчинення

У іспанській мові часові форми у підрядних реченнях залежать від того, який спосіб підчинення використовується. Узгодження часових форм є важливим елементом коректного мовлення в іспанській мові.

Спосіб підчинення визначається тим, чи є підрядна частина виразом, що виражає дію, чи ж є вона невизначеним виразом. У першому випадку, коли підрядна частина є виразом, що виражає дію, вона може бути в певному часі - минулому, теперішньому або майбутньому, залежно від контексту. У другому випадку, коли підрядна частина є невизначеним виразом, час використовується залежно від часу головного речення.[11, с.330]

Одним з основних правил узгодження часових форм у підрядних реченнях є те, що час головного речення впливає на час підрядного речення. Якщо дія в підрядному реченні відбувається одночасно з дією в головному реченні, то час у підрядному реченні буде в теперішньому часі. Наприклад, “*Creo que ella estudia español*” (Я думаю, що вона вивчає іспанську мову). У цьому реченні “*estudia*” в теперішньому часі, оскільки дія в підрядному реченні відбувається одночасно з дією в головному реченні.

Якщо дія в підрядному реченні відбувається до дії в головному реченні, то час у підрядному реченні буде в минулому часі. Наприклад, “*Sabía que ella había estudiado español*” (Я знав, що вона вивчала іспанську) - дія «вона вивчала іспанську» відбулася до дії «я знав», тому в підрядному реченні вживається минулий час дієслова “*había estudiado*”.

Якщо дія в підрядному реченні відбувається одночасно з дією в головному реченні, то вживається той самий час дієслова, що й у головному реченні. Наприклад, “*Creo que ella estudia español*” (Я вважаю, що вона вивчає

іспанську) – дія «вона вивчає іспанську» відбувається одночасно з дією «я вважаю», тому в підрядному реченні вживається теперішній час дієслова “*estudia*”.

Якщо дія в підрядному реченні відбувається після дії в головному реченні, то вживається сполучник “*cuando*” та той самий час дієслова, що й у головному реченні. Наприклад, “*Te llamaré cuando llegue a casa*” (Я тобі зателефоную, коли прибуду додому) – дія «я зателефоную» відбудеться після дії «прибуду додому», тому в підрядному реченні вживається сполучник “*cuando*” та теперішній час дієслова “*llegue*”.

У разі, коли підрядна частина виражена інфінітивом, часову форму інфінітива слід вибирати залежно від часу дієслова у головному реченні. Наприклад, “*Quiero que vengas a mi fiesta*” (Я хочу, щоб ти прийшов на мій вечір) – головне речення в минулому часі, тому в підрядному реченні вживається інфінітив дієслова “*venir*” – “*vengas*” [13].

Також важливо враховувати, що дієслова в підрядному реченні можуть відображати різні ставлення між тим хто говорить і тим, про кого йдеться в реченні. Наприклад, в реченні “*Espero que él haya llegado a tiempo*” (Я сподіваюся, що він прибув вчасно) дієслово “*haya llegado*” виражає певний ступінь невизначеності часу прибуття, що відображає не впевненість у точному часі прибуття.

Крім того, у підрядних реченнях, де дія відбувається одночасно з дією у головному реченні, часова форма може бути однаковою. Наприклад, “*Quiero que vengas conmigo*” (Я хочу, щоб ти прийшов зі мною) - обидва речення в теперішньому часі.

У підрядних реченнях з умовою або побажанням, можуть використовуватися такі часові форми, як “*subjuntivo*” (специфічний спосіб дієслова у іспанській мові) чи “*indicativo*” (основний час в іспанській мові), залежно від того, наскільки реальність умови або побажання. Наприклад, “*Si tuviera dinero, viajaría más*” (Якби у мене було більше грошей, я б подорожував більше) – умова виражена “*subjuntivo*”, а “*viajaría*” – “*indicativo*”.

Узагальнюючи, в іспанській мові часові форми в підрядних реченнях залежать від способу підчинення та відносини в часі між головним та підрядним реченнями. Для правильного вживання часових форм в підрядних реченнях важливо враховувати всі ці фактори та правила узгодження часових форм у різних випадках.

2.2. Синтаксичні конструкції та їх вплив на систему узгодження часових форм у підрядних реченнях

У підрозділі 2.1 ми розглянули основні правила узгодження часових форм у підрядних реченнях залежно від способу підчинення. Однак, крім цього, у систему узгодження часових форм у підрядних реченнях впливають й інші фактори, зокрема синтаксичні конструкції.

Однією з таких конструкцій є конструкція “*cuando*” – «коли». У цій конструкції підрядна частина виражена дієприкметником (прикметником з закінченням -ndo), а час у підрядному реченні визначається відповідно до часу дієслова у головному реченні. Наприклад, “*Cuando llegué a casa, mi hermana estaba cocinando*” (Коли я прийшов додому, моя сестра готувала) - у головному реченні вжито минулий час, тому в підрядному реченні вживається дієприкметник дієслова “*gotuvatu*” – “*cocinando*”, який відображає дію, що відбувалася одночасно з моментом приходу головного дієслова.

Ще однією синтаксичною конструкцією є конструкція “*antes de que*” – «доки не». У цій конструкції підрядна частина виражена підрядним способом дієслова, а час у підрядному реченні визначається відповідно до часу дієслова у головному реченні. Наприклад, “*Voy a hacer mi tarea antes de que mi madre llegue a casa*” (Я збираюся зробити своє завдання, доки моя мати не прийде додому) - у головному реченні вжито майбутній час, тому в підрядному реченні вживається підрядний спосіб дієслова «*приходить*» – “*llegue*”.

Конструкція “*después de que*” – «після того, як» - також впливає на узгодження часових форм у підрядних реченнях. Зазвичай після такої конструкції вживається дієслово в індикативі майбутнього часу, якщо дія в

підрядному реченні буде відбуватись після дії в головному реченні. Наприклад, *“Después de que termine mi trabajo, iré al cine”* (Після того, як я закінчу роботу, піду до кінотеатру). У цьому випадку, дія «іти до кінотеатру» відбуватиметься після закінчення роботи, тому в підрядному реченні вживається дієслово *“terminar”* в підчиненому способі і дієслово «іти» в індикативі майбутнього часу.

Конструкція *“antes de que”* – «доки» - також впливає на узгодження часових форм у підрядних реченнях. Після такої конструкції, якщо дія в підрядному реченні відбуватиметься до дії в головному реченні, вживається дієслово в суб'єктивному способі майбутнього часу. Наприклад, *“Antes de que vayas al cine, deberías hacer tus tareas”* (Доки ти йдеш до кінотеатру, ти повинен зробити свої домашні завдання). У цьому випадку, дія «робити домашні завдання» відбуватиметься до дії «йти до кінотеатру», тому в підрядному реченні вживається дієслово «іти» в підчиненому способі і дієслово «зробити» в суб'єктивному способі майбутнього часу.

Крім того, існують також конструкції, які вимагають вживання конкретних часових форм дієслів в підрядному реченні. Наприклад, конструкція *“cuando”* – «коли» – вимагає вживання дієслова в індикативі майбутнього часу, якщо дія в підрядному реченні відбудеться після дії в головному реченні. Наприклад, *“Te llamaré cuando llegue a casa”* (Я зателефоную тобі, коли дійду до дому) – у головному реченні вжито дієслово *“llamaré”* в майбутньому часі, тому в підрядному реченні вживається дієслово *“llegue”* в індикативі майбутнього часу [4, с. 99-103]. Крім того, конструкція *“en cuanto”* – «як тільки» – вимагає вживання дієслова в підрядному реченні в майбутньому часі. Наприклад, *“Te llamaré en cuanto termine el trabajo”* (Я зателефоную тобі, як тільки закінчу роботу) - у головному реченні вжито дієслово *“llamaré”* в майбутньому часі, тому в підрядному реченні вживається дієслово *“termine”* в індикативі майбутнього часу.

Також конструкція *“antes de que”* – «доки не» - вимагає вживання дієслова в підрядному реченні в кон'юнктиві. Наприклад, *“Quiero que lo hagas antes de*

que te vayas” (Я хочу, щоб ти це зробив, доки не підеш) – у головному реченні вжито дієслово “*quiero*” в кон’юнктиві, тому в підрядному реченні вживається дієслово “*hagas*” в кон’юнктиві.

Загалом, система узгодження часових форм у підрядних реченнях у іспанській мові може бути дещо складною, оскільки вимагає врахування різних конструкцій та вживання різних часових форм дієслів у підрядних реченнях в залежності від часу дії в головному реченні та функції підрядної частини в складному реченні. Але знання основних правил та конструкцій допоможе уникнути багатьох помилок.

Найважливішими правилами є визначення способу підчинення та узгодження часових форм у підрядних реченнях залежно від способу підчинення. Якщо підрядна частина виражена підрядним способом, то вживається специфічна форма дієслова у підрядному реченні. Якщо ж підрядна частина виражена іншим способом, то вживається форма дієслова в підрядному реченні залежно від часу дії в головному реченні. Конструкції “*antes de que*” та “*después de que*” вимагають вживання форми дієслова у підрядному реченні відповідно до часу дії в головному реченні та способу підчинення.

Також існують конструкції, які вимагають вживання конкретних часових форм дієслів у підрядному реченні, наприклад, “*cuando*” вимагає вживання дієслова у простому майбутньому часі.

Крім того, варто звернути увагу на синтаксичні конструкції, які можуть впливати на узгодження часових форм. Конструкція “*mientras que*” вимагає вживання дієслова у простому часі в підрядному реченні, незалежно від часу дії в головному реченні.

Щоб правильно використовувати систему узгодження часових форм у підрядних реченнях у іспанській мові, необхідно знати правила використання часових форм дієслів у різних частинах речення та розуміти, як вони взаємодіють між собою. Вивчення та практикування цих правил допоможе поліпшити рівень знання іспанської мови, збільшити точність та зрозумілість висловлювання, а також забезпечить правильне використання часових форм

дієслів у складних реченнях. Крім того, корисно вчитися на прикладах та звертатися до додаткових матеріалів, які допоможуть краще зрозуміти систему узгодження часових форм у підрядних реченнях. Важливо також практикувати вживання часових форм у різних контекстах та з різними граматичними конструкціями, щоб забезпечити їх правильне використання.

Навички правильного використання системи узгодження часових форм у підрядних реченнях є важливим елементом вивчення іспанської мови і допоможуть досягти більш високого рівня мовленнєвої компетенції.

2.3. Аспекти узгодження часових форм у складному реченні з підрядною частиною у мовленнєвій практиці іспаномовних країн

У мовленнєвій практиці іспаномовних країн, система узгодження часових форм у складному реченні з підрядною частиною використовується досить часто і має свої особливості в різних регіонах та соціальних групах.

Однією з особливостей узгодження часових форм у складному реченні є використання конструкції “*cuando*” (коли) з майбутнім часом у головному реченні та індикативом простого часу в підрядному реченні. Наприклад, “*Cuando venga mi hermano, iremos al cine*” (Коли прийде мій брат, підемо до кіно). У такому випадку дія в підрядному реченні є майбутньою, але вживається індикатив простого часу, оскільки майбутнє вже передбачається у головному реченні.

Іншою особливістю є використання конструкції “*en cuanto*” (як тільки) з майбутнім часом у головному реченні та індикативом простого часу в підрядному реченні. Наприклад, “*En cuanto llegues a casa, llama a tus padres*” (Як тільки прийдеш додому, зателефонуй своїм батькам). У цьому випадку дія в підрядному реченні також є майбутньою, але вживається індикатив простого часу, оскільки час майбутньої дії вже передбачається у головному реченні [1, с. 190-197].

Також у мовленні іспаномовних країн часто використовуються конструкції з імперфективом в підрядному реченні, які вказують на тривалість або повторюваність дії в минулому часі. Наприклад, *“Cuando vivía en España, iba a la playa cada fin de semana”* (Коли жив у Іспанії, ходив на пляж кожного вікенду). У цьому випадку дія в підрядному реченні (імперфектив) відбувається в один час з дією в головному реченні (імперфектив), що підкреслює їх зв'язок у часі. Ще одним прикладом використання імперфектива в підрядних реченнях є конструкція *“siempre que”* (завжди коли), яка вказує на повторювану дію в минулому часі: *“Siempre que visitaba a mi abuela, ella me hacía galletas”* (Кожного разу, коли я відвідував свою бабусю, вона пекла мені печиво).

Інший важливий аспект узгодження часових форм у складному реченні з підрядною частиною - це використання конструкції *“haber que”* (мати, що) в значенні «потрібно», «необхідно» у підрядному реченні, яке вимагає вживання інфінітива. Наприклад: *“Hay que estudiar mucho para aprobar el examen”* (Потрібно багато вчитися, щоб здати іспит). У цьому випадку інфінітив використовується, оскільки дія в підрядному реченні відбувається в майбутньому часі, а головне речення вимагає вживання форми *“hay”* в інфінітиві. Ще один приклад використання інфінітива в підрядному реченні - це конструкція *“antes de que”* (до того, як), яка вимагає вживання інфінітива, оскільки дія в підрядному реченні відбувається перед дією в головному реченні. Наприклад: *“Antes de salir, tengo que hacer la cama”* (До виходу мені потрібно заправити ліжко).

Загалом, узгодження часових форм у складному реченні з підрядною частиною у мовленні іспаномовних країн може бути складним завданням, оскільки вимагає врахування різних конструкцій та правильного вибору часових форм дієслів в підрядних реченнях. Проте, знання правил та практика можуть допомогти поліпшити рівень знання іспанської мови та дозволять користуватись її в мовленні з впевненістю. Важливо розуміти контекст та функцію підрядної частини у складному реченні, щоб правильно вибрати часову форму дієслова.

РОЗДІЛ 3. ПРАКТИЧНА ЧАСТИНА

3.1. Аналіз відповідних прикладів з літературних творів іспаномовних авторів

В цьому розділі ми розглянемо приклади використання узгодження часових форм у складних реченнях з підрядною частиною в літературних творах іспаномовних авторів.

Один з таких прикладів можна знайти в творі Габріеля Гарсія Маркеса «Сто років самотності».. У цьому романі автор використовує різні часові форми дієслів у складних реченнях з підрядною частиною для передачі різних часових планів історії родини Буендії. Наприклад, у фразі: “*Si no fuera por el río, se hubieran encontrado en el pantano y su vida hubiera sido otra*” (Якби не було ріки, то вони зустрілися б у болоті, і їхнє життя було б іншим), Гарсія Маркес використовує “*hubieran encontrado*” (*conditional perfecto*) та “*hubiera sido*” (*conditional perfecto*) для передачі умовного наслідку. Це показує, що автор використовує не тільки прості, але й складні часові форми для передачі різних часових планів.

Інший приклад можна знайти в творі Хуана Рульфа «П'ять годин з Маріо». У цьому романі автор використовує часові форми дієслів для показу протиставлення між думками та діями головного героя. Наприклад, у фразі “*Quiero escribir una carta pero no me decido por las palabras*” (Я хочу відправити листа, але не можу визначитися зі словами), Рульф використовує простий наступний час “*quiero*” для показу бажання головного героя, але вживає причастя “*escribir*” для показу його неспроможності діяти [14, с. 303].

Ще один приклад можна знайти в творі Мігеля де Унамуну «Ангель Б'єтрега». У цьому романі автор використовує часові форми дієслів у складних реченнях з підрядною частиною для того, щоб показати зміну часу дії в різних частинах речення. Наприклад, в одному з розділів роману, головний герой Ангель Б'єтрега розповідає про своє перебування в Мадриді, коли він отримав листа від своєї дівчини Кончіти, яка розповідала про свої почуття до нього.

«Мені дуже шкода, що ти не можеш бути зі мною, - писала Кончіта. – Ти знаєш, що я люблю тебе і що моє життя без тебе неможливе». (“Lamento mucho que no puedas estar conmigo”, escribió Conchita, “sabes que te amo y que mi vida es imposible sin ti”).

У цьому реченні підрядна частина *“sabes que te amo y que mi vida es imposible sin ti”* вживає дієслово *“amo”* у теперішньому часі, що вказує на постійність цих почуттів у минулому та в майбутньому, тоді як головне речення містить дієслово *“escribió”* у минулому часі, що вказує на той факт, що цей лист був написаний в минулому.

Ще один приклад можна знайти в романі Габріеля Гарсія Маркеса «Сто років самотності». У цьому творі автор часто використовує складні речення з підрядною частиною, щоб показати зв'язок між минулим та теперішнім часом. Наприклад:

«Мавпа мовчки обернулася і повернулася назад в той самий час, коли Буендія вперше побачив жінку, яка потім стала його дружиною». (“El mono gira en silencio y retrocede cuando Buendía vio por primera vez a la mujer que más tarde se convertiría en su esposa”).

У цьому реченні підрядна частина *“cuando Buendía vio por primera vez a la mujer que más tarde se convertiría en su esposa”* вживає дієслово *“vio”* у минулому часі, тоді як головне речення містить дієслово *“gira”* у теперішньому. Таке використання часових форм дієслів відображає відносини в часі між подіями та їхнім порядком. У цьому випадку, подія *“vio”* відбулася раніше, ніж подія *“gira”*, тому дієслова вжиті в різних часових формах.

Ще один приклад з творів іспаномовних авторів можна знайти у романі «Коли ми були сиротами» Габріеля Гарсія Маркеса. У цьому творі автор використовує складні речення з підрядною частиною для передачі глибинного змісту. Наприклад, у фразі *«Якщо я був певен, що все відбувається не так, як я хочу, то я би намагався змінити щось»* (*“Si estuviera seguro de que las cosas no iban como yo quería, intentar a cambiar algo”*), підрядна частина *“si estuviera seguro”* вживає дієслово у минулому часі, що відображає можливу ситуацію в

минулому, тоді як головне речення містить **умовне дієслово** “*intentar*” у теперішньому часі, що передає умовність майбутньої дії.

Умовні речення є важливим елементом іспанської мови, оскільки допомагають передати різні можливі варіанти дій та їх наслідки. Іспаномовні автори часто використовують умовні речення, щоб додати більшої виразності та глибини до своїх творів.

Узагалі, умовні речення є важливою складовою частиною іспанської мови та літератури. Їх використання дозволяє показати можливості та умови різних подій, що додає до творів глибину та виразність. Багато іспаномовних авторів використовують умовні речення для створення драматизму, напруження та невизначеності у своїх творах, що робить їх більш цікавими та захоплюючими для читачів.

3.2. Вправи на узгодження часових форм у складних реченнях з підрядною частиною в іспанській мові

У підрозділі 3.2 ми розглянемо кілька вправ на узгодження часових форм у складних реченнях з підрядною частиною в іспанській мові.

1. Вправа на використання правильної часової форми дієслова у підрядній частині. Для цієї вправи потрібно доповнити головне речення підрядним, використовуючи правильну часову форму дієслова. Наприклад:

Головне речення: Yo estudio español ahora. (Я вивчаю іспанську зараз.)

Підрядна частина: Cuando era joven, yo _____ español muy bien. (Коли я був молодим, я дуже добре знав іспанську.)

Відповідь: Cuando era joven, yo sabía español muy bien. (Коли я був молодим, я дуже добре знав іспанську.)

2. Вправа на узгодження часових форм у підрядному реченні. Для цієї вправи потрібно обрати правильну часову форму дієслова для підрядної частини, враховуючи час головного речення. Наприклад:

Головне речення: Yo como cuando tengo hambre. (Я їм коли голодний.)

Підрядна частина: Siempre que yo _____ hambre, como algo. (Кожного разу, коли я відчуваю голод, я щось їм.)

Відповідь: Siempre que yo tengo hambre, como algo. (Кожного разу, коли я відчуваю голод, я щось їм.)

3. Вправа на узгодження часових форм у підрядному реченні з дієсловами з лексичним значенням майбутнього. Для цієї вправи потрібно використати правильну форму дієслова з лексичним значенням майбутнього в підрядній частині. Наприклад:

Головне речення: Yo viajaré a España el próximo año. (Я поїду в Іспанію наступного року.)

Підрядна частина: Espero que tú _____ conmigo. (Я сподіваюсь, що ти підеш зі мною.)

Від підрядної частини залежить правильне використання часових форм у головному реченні. У даному випадку, підрядна частина відноситься до майбутнього часу, оскільки вживається дієслово “*espero*” (сподіваюсь). Тому в головному реченні має бути вжито майбутній час.

Правильне узгодження часових форм між підрядною та головною частинами полягає в тому, щоб дієслово у головному реченні відповідало за часом дієслова в підрядній частині. У даному випадку, необхідно вжити майбутній час у головному реченні, тобто “*viajaré*” (поїду). Для підрядної частини потрібно вжити підмет у третій особі однини, оскільки вживається займенник “*tú*”. Для вираження сподівання вживається дієслово у підминеному способі, тому правильним варіантом буде “*vayas*” (підеш):

Espero que tú *vayas* conmigo. (Я сподіваюсь, що ти підеш зі мною.)

Для вправи можна запропонувати різні ситуації та контексти, в яких потрібно буде правильно вжити часові форми у складних реченнях з підрядною частиною. Наприклад:

- Pienso que ella _____ mañana. (Я думаю, що вона приїде завтра.)

Головне речення: Yo pienso (думаю).

Підрядна частина: ella (вона) приїде завтра.

Правильна форма дієслова у головному реченні - *думаю* - відноситься до теперішнього часу. У підрядній частині вжито майбутній час, тому в головному реченні має бути вжито теперішній час:

- *Pienso que ella llega mañana.* (Я думаю, що вона приїде завтра.)

- *Ojalá que nosotros _____ el partido.* (Схопимо м'яч)

Головне речення: *Ojalá* (Я бажаю).

Підрядна частина: *nosotros* (ми) схопимо м'яч.

У підрядній частині вжито майбутній час, тому в головному реченні має бути вжито форма побажання:

Ojalá que nosotros agarremos el partido. (Я бажаю, щоб ми схопили м'яч.)

Такі вправи допоможуть узагальнити та закріпити знання про часові форми в іспанських складних реченнях з підрядною частиною. Вони також допоможуть розвинути навички правильної комунікації та виразності у мовленні.

3.3. Практичні поради щодо уникнення помилок у використанні часових форм у складному реченні з підрядною частиною в іспанській мові

Уникнення помилок у використанні часових форм у складному реченні з підрядною частиною може бути складним завданням для тих, хто вивчає іспанську мову. Але є кілька порад, які можуть допомогти уникнути цих помилок:

1. Розуміння часових форм: Для того щоб використовувати часові форми у складному реченні з підрядною частиною правильно, потрібно розуміти, які часові форми відповідають тим чи іншим діям в мові.

2. Дотримання послідовності: При утворенні складних речень з підрядною частиною дотримуйтеся послідовності дій. Це означає, що часові форми головного та підрядного речень повинні бути узгоджені.

3. Відповідність форми дієслова: Форма дієслова в підрядному реченні повинна відповідати тому, що передбачається в головному реченні. Наприклад,

якщо в головному реченні вживається теперішній час, то в підрядному реченні також потрібно вживати теперішній час.

4. Редагування тексту: Перед тим, як надіслати або надрукувати текст, уважно перегляньте його, щоб переконатися, що ви правильно використали часові форми у складному реченні з підрядною частиною. Це може допомогти уникнути неприємних помилок.

5. Практикуйтеся: Щоб стати впевненим у використанні часових форм у складному реченні з підрядною частиною, потрібно багато практикуватися. Пишіть різні види складних речень з різними часовими формами, щоб звикнути до використання їх правильно.

6. Використовуйте довідкові матеріали

Один із найважливіших аспектів уникнення помилок у використанні часових форм у складному реченні з підрядною частиною - це знання граматичних правил та вміння використовувати довідкові матеріали. Іспанська мова має багато різноманітних довідкових матеріалів, які можна використовувати для покращення свого розуміння та використання часових форм.

Один з найбільш корисних довідників – “Real Academia Española” – офіційний словник іспанської мови, який надає детальний опис та приклади вживання різних частин мови, в тому числі часових форм. Крім того, в Інтернеті є безліч різноманітних довідкових матеріалів, які можна використовувати для навчання та покращення своєї граматики.

Важливо також ретельно прочитати контекст, в якому вживається часова форма, щоб уникнути неправильного вживання часових форм. Наприклад, важливо звернути увагу на часовий контекст, розташування підрядної частини та залежність між підрядною та головною частинами речення.

Крім того, використання певних конструкцій та сполучень слів може допомогти в уникненні помилок у використанні часових форм. Наприклад, використовуючи сполучення слів “*cuando*” (коли) або “*después de que*” (після того як), можна відзначити послідовність подій та використовувати відповідні часові форми.

Нарешті, важливо виробляти свої навички використання часових форм у складних реченнях з підрядною частиною шляхом читання та написання багатьох різних речень. Навіть короткі вправи, щоденні записи у щоденнику або комунікація з носіями мови можуть допомогти у покращенні рівня володіння мовою.

Також можна використовувати різні додаткові ресурси для покращення навичок використання часових форм у складних реченнях з підрядною частиною. Існує багато книг, сайтів та додатків, які надають вправи та приклади з використанням різних часових форм.

Зокрема, можна скористатися онлайн-ресурсами, такими як “SpanishDict”, “StudySpanish” чи “Duolingo”, де можна знайти вправи на узгодження часових форм у складних реченнях з підрядною частиною, а також різноманітні інтерактивні матеріали, які допоможуть у вивченні та запам'ятовуванні правильних форм дієслів.

У вивченні іспанської мови важливо бути наступним і систематичним, дозволяючи час на засвоєння нових правил та практикування вживання часових форм. За допомогою регулярної практики та додаткових ресурсів можна досягти значного покращення в навичках використання часових форм у складних реченнях з підрядною частиною в іспанській мові.

ВИСНОВКИ

У вивченні іспанської мови важливо розуміти та використовувати часові форми у складних реченнях з підрядною частиною. Це дає можливість висловлювати різні часові залежності між головною та підрядною частинами речення, а також передавати можливість та неможливість подій у майбутньому часі.

Для того, щоб правильно вживати часові форми у складних реченнях з підрядною частиною, необхідно розуміти основні принципи узгодження часових форм та використовувати правильні сполучення дієслів. Наприклад, у простому реченні ми можемо вживати дієслово у будь-якому часі, але у складному реченні з підрядною частиною потрібно використовувати певний час у залежності від контексту.

Під час вивчення іспанської мови важливо не лише знати правильні часові форми, а й використовувати їх у практиці. Для цього можна використовувати різні вправи, наприклад, змінювати час в підрядній частині речення та перевіряти, яку часову форму потрібно вжити в головному реченні, або ж створювати свої речення з різними часовими формами.

Також важливо бути уважним під час письма та усного мовлення і звертати увагу на правильне вживання часових форм у складних реченнях з підрядною частиною. Згодом, з розвитком навичок, цей процес стане більш автоматичним.

Уникнення помилок використання часових форм у складних реченнях з підрядною частиною можна досягти завдяки довідковим матеріалам, які містять правильні сполучення дієслів у різних часах та модальних дієслів, вивченню граматичних правил, практиці написання та говоріння, а також уважному перевірці власних текстів. Знання часових форм та їх правильне використання є ключовим елементом вивчення іспанської мови, і необхідним для досягнення мети – зручного та вільного володіння мовою.

Оскільки в іспанській мові часові форми дуже різноманітні та складні, важливо не тільки запам'ятати їх, але й зрозуміти, коли та в яких контекстах

вони вживаються. На жаль, помилки в використанні часових форм є дуже поширеними серед тих, хто вивчає іспанську мову, особливо серед початківців.

Щоб уникнути помилок, потрібно пам'ятати декілька основних правил. Наприклад, правило про те, що часова форма у підрядній частині може бути більш ранньою або однаковою з часовою формою в головному реченні, але не може бути пізнішою. Також важливо розуміти, коли вживати підметні та безособові форми дієслів, модальні дієслова та частки, що змінюють значення часових форм.

Для практики правильного використання часових форм рекомендується вивчати приклади речень з довідкових матеріалів, зокрема з граматичних підручників, зібраних вправ та інтернет-ресурсів, та займатися власним письмом та говорінням. Важливо виробляти правильні навички та звички, щоб у майбутньому вільно та впевнено використовувати часові форми у складних реченнях з підрядною частиною.

Уникнення помилок використання часових форм у складних реченнях з підрядною частиною в іспанській мові є важливою складовою вивчення цієї мови. Це допоможе вам виразно та точно висловлювати свої думки, а також зрозуміти інших людей.

Щоб уникнути помилок, слід дотримуватись певних правил. Важливо розуміти, що відносини між дієсловами в головному і підрядному реченнях повинні бути логічними та часово правильними. Для цього потрібно розуміти часові форми дієслів та їх правильне вживання.

Для покращення навичок використання часових форм у складних реченнях з підрядною частиною в іспанській мові, слід читати та писати якомога більше різних текстів. Важливо також використовувати довідкові матеріали та ресурси для вивчення мови, щоб розширювати свій словниковий запас та вдосконалювати свої навички.

Незважаючи на те, що правильне вживання часових форм у складних реченнях з підрядною частиною може здатися складним, воно є досяжним для кожної людини, яка працює над своїми навичками вивчення іспанської мови.

Варто запам'ятати, що вивчення мови є процесом, який потребує часу, терпіння та наполегливості.

Таким чином, уникнення помилок у використанні часових форм у складних реченнях з підрядною частиною в іспанській мові є ключовим елементом успішного вивчення мови. Важливо практикувати та вдосконалювати свої навички, а також використовувати різноманітні джерела для покращення своїх знань.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Алонсо М. 2008. *Ошибки в испанском языке*. Москва: Русский Язык, 288 с.
2. Артеменко І. В. 2010 *Іспанська грамати́ка: підручник для студентів вищих навчальних закладів*. Київ: Київський університет, 352 с.
3. Баррето Х. Р. 2008. *Грамматика испанского языка*. Москва: Айрис-пресс, 240 с.
4. Бойко М.Ю. 2014. *Іспанська мова. Морфологія: навчальний посібник*. Київ: Київський університет, 200 с.
5. Виноградська О. С. 2016. *Іспанська мова: Підручник для 8 класу загальноосвітніх навчальних закладів*. Київ: Генеза, 192 с.
6. Мазуркевич О. В., Ковальова Н. І., Скрипник Ю. М.. 2017. *Іспанська мова: практичний курс*. Київ: КМ Академія, 336 с.
7. Сосенко Н. М. 2016. *Іспанська мова. Словник*. Київ: ВЦ КМ Академія, 640 с.
8. Талалаєва А. Ф. 2016. *Іспанська мова. Посібник з граматики*. Київ: ВЦ КМ Академія, 416 с.
9. Швець Л. В. 2008. *Іспанська мова. Фонетика. Граматика. Лексика: Посібник з практичних занять*. Київ: Видавництво "Едельвейс", 432 с.
10. Яценко О. В, Н. Л. Рудик, Н. В. Пастушенко, А. В. Євченко. 2012. *Іспанська мова: навчально-методичний посібник*. Київ: Видавництво НПУ імені М. П. Драгоманова, 184 с.
11. За ред. О. В. Мазуркевича. 2015. *Іспанська мова: підручник* Київ: КМ Академія, 464 с.
12. Alarcos Llorach, E. 1994. *Gramática de la lengua española*. Madrid: Espasa Libros, 2 vols.
13. Bosque, I. (coord.). 1993. *Gramática descriptiva de la lengua española*. Madrid: Espasa Libros, 3 vols.

14. Company Company, C. 2014. *Gramática de la lengua española para hispanohablantes*. Barcelona: Difusión, 380 p.
15. Fernández García, F. 2010. *El español coloquial en la conversación*. Madrid: Arco Libros, 334 p.
16. Fontanella de Weinberg, M. 2006. *Sintaxis del español: Nivel de perfeccionamiento*. Buenos Aires: Corregidor, 256 p.
17. Gómez Torrego, L. 2008. *Gramática didáctica del español*. Madrid: SM, 480 p.
18. Lope Blanch, J. M. 2010. *Gramática de la lengua española*. México: Colegio de México, 1243 p.
19. Márquez Reiter, R. 2016. *Compliments in Canary Islands Spanish: A Sociolinguistic Perspective*. Amsterdam: John Benjamins Publishing, 210 p.
20. Moreno de Alba, J. G. 2009. *Gramática básica de la lengua española*. México: Fondo de Cultura Económica, 288 p.
21. Muñoz, C. et al. 2018. *Esbozo de una nueva gramática de la lengua española*. Madrid: Real Academia Española, 952 p.
22. Navarro, T. 2014. *La expresión de la irrealidad en español: subjuntivo e indicativo*. Madrid: Cátedra, 488 p.
23. Pérez Fernández, I. (coord.). 2010. *Manual práctico de gramática española*. Madrid: Arco Libros, 300 p.
24. Pountain, C. 2003. *Teach Yourself Spanish Grammar*. London: Hodder & Stoughton, 320 p.
25. Real Academia Española. 2009. *Nueva gramática de la lengua española*. Madrid: Espasa Libros, 2 vols.
26. Rojo, G. y Valenzuela, J. 2016. *Gramática del español: lengua hablada y literaria*. Madrid: Arco Libros, 440 p.
27. Rubio, R. 2013. *Gramática práctica del español*. Madrid: Edelsa, 184 p.
28. Sánchez Lobato, J. y de Mingo, A. 2012. *El subjuntivo: Usos y valores*. Madrid: SGEL, 174 p.

29. Seco, M. 2007. *Gramática esencial del español: Introducción al estudio de la lengua*. Madrid: Espasa Libros, 408 p.
30. Seco, M. et al. 2011. *Diccionario del español actual*. Madrid: Aguilar, 2028 p.